

ÚTI BESZÁMOLÓ

Kasza Ildikó

Szegedi Deák Ferenc Gimnázium

„Tovább a szemléletváltásban a Z generáció jövőjéért”

ERASMUS+ KA1 mobilitási pályázatban szereplő
az INSTITUT LINGUISTIQUE ALPHA.b által szervezett

Cours de Français pour professeurs

kurzusról

2017. július 31. – 2017. augusztus 11.

Nizza, Franciaország

Francia-olasz szakos tanárként nagyon fontosnak tartom, hogy állandóan szinten tartsam és frissítsem nyelvtudásomat, mélyítsem az adott országokhoz kapcsolódó kulturális ismereteimet. Az elmúlt években több hazai továbbképzésen, módszertani rendezvényen vettem részt, de a legtöbbet mindig a célnyelvi környezetben szervezett képzések nyújtják. 2016-ban lehetőségem nyílt az Erasmus+ mobilitás keretein belül egy két hetes firenzei mesterkurzuson részt venni, melyből mind nyelvileg, mind módszertanilag nagyon sokat profitáltam, és lelkileg is feltöltődve kezdhettem meg az előző tanévet. A tavalyi élmények után úgy gondoltam, hogy az idén francia nyelvterületre pályázom, és hatalmas örömmel töltött el, amikor megtudtam, hogy 2017. július 31. és augusztus 11. között részt vehetek a nizzai Institut Linguistique Alpha.b által szervezett *Cours de Français pour professeurs* elnevezésű, gyakorló franciatanárok számára meghirdetett továbbképző kurzuson.

Nizzába július 29-én, szombaton az esti órákban érkeztem meg. A szállásomat nem az iskola segítségével, hanem az Airbnb-n keresztül foglaltam. A szállásadók az első pillanattól fogva nagyon szimpatikusak, segítőkészek voltak, minden üzenetemre, kérdésemre azonnal reagáltak. A lakás minden szempontból azt nyújtotta, amit szerettem volna: kényelmes, mindennel felszerelt önálló lakás volt a város szívében, ugyanakkor egy csendes utcában. Az iskola néhány perces sétára volt mindössze, de az óvárost vagy a tengerpartot is egy rövid sétával el lehetett érni.

A szombat este és a vasárnap a város megismerésével telt. Bár sok-sok évvel ezelőtt már jártam itt, most is nagyon izgatott voltam. Nizza lenyűgöző város, az első pillanattól kezdve nem tudtam betelni vele. Bolyongtam az óváros, a Vieux-Nice szűk, olaszos hangulatú utcáin, gyönyörködtem a tenger leírhatatlan kékségében, csak bámultam a turisták és a helyiek színes, nyüzsgő forgatagát. Ez az egyszerre franciás, egyszerre olaszos milió, az az életöröm, ami mindenkiből áradt nagyon megérintette a lelkemet, tudtam, hogy a lehető legjobb helyre érkeztem.

A hétfői jó élmények után nagy várakozásokkal mentem hétfőn ½ 9-re az iskolához. Mint kiderült, a hétfői nap mindig egy ún. orientációs nap az iskolában, amikor fogadják az újonnan érkezőket, majd nyelvi szintjük alapján csoportba sorolják őket. A mi tanári csoportunkban öten voltunk: rajtam kívül egy svájci tanár szakos hallgató, két norvég és egy amerikai kolléganő. A két hetes kurzus alatt minden órán így voltunk együtt. Rövid ismerkedés után mi is írtunk egy igen nehéz felmérő tesztet, büszke voltam magamra, mert nagyon jól sikerült. Megkaptuk a két heti részletes programot, illetve megtudtuk, hogy egy-egy nap hogyan épül fel. Az órák délelőtt 9:00-10:40-ig, majd egy húsz perces szünetet követően 11:00-12:20-ig tartottak. Ezeknek a délelőtti foglalkozásoknak kifejezetten a nyelvi, nyelvtani csiszolás, „finomhangolás” volt a céljuk, de a grammatikán túlmutatva a lexikális tudás bővítését is célozták. Rengeteg feladatot oldottunk meg, de a fő hangsúly a metodikán volt: milyen nyelvi szintű, milyen életkorú célközönségnek hogyan, milyen mélységben, milyen módszerekkel, milyen segédanyagokkal tanítsuk az adott jelenséget. Rengeteg ötletet kaptunk, nagyon hasznos és tartalmas eszmecserét folytattunk egymással. A tanárunk, vagyis inkább „osztályfőnökünk” Jean-Philippe Calard, akivel minden délelőtt dolgoztunk, lendületes, változatos órákat tartott, nagyon sokat tanultunk, nagyon sokat kérdeztünk tőle, sokkal többet kaptunk, mint amennyit a kurzusleírásban ígértek.

12:20-13:15-ig ebédszünetünk volt, majd a délutáni blokk következett 13:15-16:30-ig. Ezeken a délutáni, minden nap más-más tematikájú foglalkozásokon az iskola több tanárát is alkalmunk nyílt megismerni, és elmondhatom, hogy mind kiváló szakemberek. Volt, hogy több óras sétára mentünk a városba, ahol sok érdekességet hallhattunk, illetve számos, az átlag turista előtt rejtve maradó „kincset” is felfedezhettünk. A többi délután is nagyon hasznosan telt: beszélünk a frankofón országokról és szokásaikról, elmélyültünk a francia iskolarendszerben, valamint összevetettük az általunk képviselt nemzetek iskolarendszereit, foglalkoztunk a francia filmművészettel, zenével, irodalommal, a francia kultúrában nagy hagyományokkal bíró képregényekkel, ötleteket kaptunk arra, hogy hogyan használjunk képet, ill. más vizuális segédanyagot a tanórán, rengeteg internetes segédanyagot, forrást ismerhettünk meg. Az egyik legérdekesebb és legélvezetesebb a színjátszás-óra volt számomra, ahol saját magunkon tapasztalhattuk meg, hogy hogyan lehet leküzdeni a gátlásainkat, és számos ötletet kaptunk arra vonatkozóan, hogy hogyan csempésszük be mindezt a mindennapos munkánkba. Nagyon hasznos, gyakorlatias foglalkozások voltak ezek, rengeteget profitáltam belőlük.

A tanórai elfoglaltságainkon túl az iskola minden délutánra szervezett fakultatív, részben önköltséges programokat, néhányhoz én is csatlakoztam. A maradék szabadidőmet, különösen a hétfőket igyekeztem maximálisan kihasználni Nizza és a környék minél alaposabb megismerésére. Ellátogattam a Modern Művészetek Múzeumába, megcsodáltam a Chagall és Matisse múzeumok gyűjteményeit, de természetesen nem maradhatott ki a piacok felkeresése, a helyi finomságok megkóstolása. Jártam Saint Paul de Vence-ban, a festők és szobrászok városában, Grasse-ban, a francia parfümgyártás hazájában, Cannes-ban a Fesztiválpalotánál, Monaco-ban az Óceánográfiai múzeumban, Eze Village-ban pedig gyönyörködtem a lélegzetelállító kilátásban.

Össességében elmondhatom, hogy nagyon tartalmas, élményekben gazdag volt ez a Nizzában töltött két hét a számomra. Nagyon sok pozitív tapasztalattal gazdagodtam, és azon túl, hogy nyelvtudásom, módszertani és kulturális ismereteim bővültek, lelkileg is feltöltődve, teljes megelégedettséggel tértem haza.

Ezúton szeretném megköszönni a Tempus alapítványnak, valamint a KLIK szegedi tankerületének, hogy támogatták a továbbképzés megvalósulását.

Szeged, 2017. augusztus 29.

Kasza Ildikó